

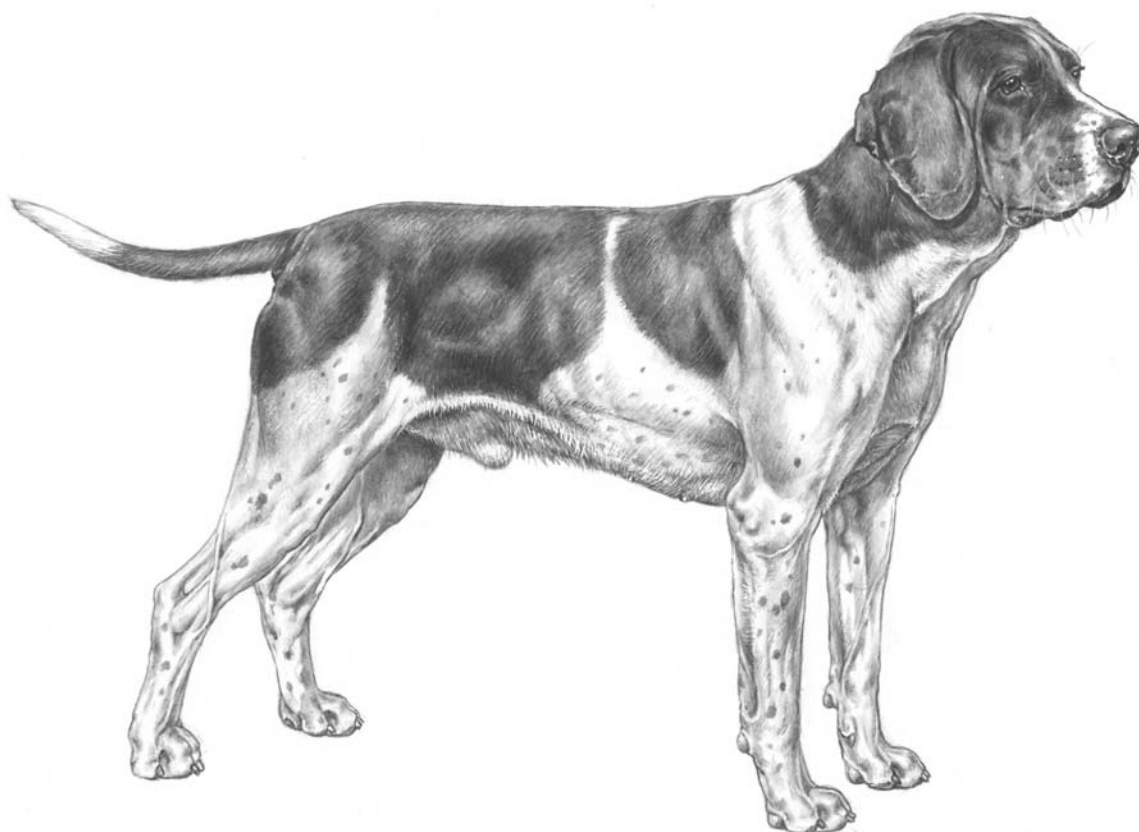
Gruppe: 7

FCI rasenr: 281

FCI dato: 08.01.1998

NKK dato: 07.06.2005

GAMMEL DANSK HØNSEHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 7
FCIs RASENR.: 281
Original: 08.01.1998

RASEBESKRIVELSE FOR **GAMMEL DANSK HØNSEHUND**

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Danmark.

Helhetsinntrykk:

Middels stor, rektangulær, kraftig bygget, Et av rasens mest sjarmerende trekk er den store forskjell mellom kjønnene. Hannhunden kraftig og substansfull; tispene lettere, livligere og mer temperamentsfull.

**Viktige
proporsjoner:**

Mankehøyde : kroppslengde = 8 : 9.

**Adferd/
temperament:**

Gir inntrykk av ro, avbalansert, besluttsom og modig. Relativt langsomtgående under jakt, beholder stadig kontakt med jegeren og løser sin oppgave som stående fuglehund uten å skape unødig uro i terrenget. Like velegnet på store som små jaktmarker.

Hode:

Kort og bredt uten utpreget stopp. Tydelig nakkeknøl, synlig fra alle kanter.

Skalle:

Tilstrekkelig bred, flatt hvelvet.

Stopp:

Ikke markert.

Nesebrusk:

Godt markert, godt åpne nesebor. Mørk leverfarget til lyst.

Snuteparti:

Kjøttfull, bred neserygg.

Lepper:

Overleppene dype hele veien og dekker underkjeven. De dype leppene medvirker til å gi hodet dets karakteristiske dybde.

Kjever/tenner:

Kraftige kjever. Reglemessig saksebitt. Komplet tannsett.

Kinn:

Godt markerte og dype med god muskulatur.

Øyne:

Middels store, verken utstående eller dyptliggende, mørkbrune. I betraktning rasens opprinnelse aksepteres en aning hengende nedre øyelokksrand, men ikke ønskelig.

Ører:

Ganske lavt ansatte, brede og lett avrundet i nederste kant. Lengden korrekt hvis øret lar den ytterste tredjedel av

snutepartiet være fritt når øret føres frem mot nesen. Forreste kant skal ligge pent inn til kinnet.

Hals: Muskuløs. Rikelig halshud ansees som adelsmerke, men skal ikke overdrives.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Rette og parallelle sett forfra.

Skulder: Flatt og godt tilliggende mot brystkassen med sterke muskler, som sees tydelig både under stand og bevegelse.

Overarm: Av god lengde, meget muskuløs.

Albue: Godt tilliggende uten å være presset inn til kroppen. Verken inn- eller utoverdreid, plassert ganske langt bakover. Velvinklet mellom over- og underarm.

Underarm: Rette med kraftig muskulatur. God benstamme.

Håndrot: Kraftig.

Mellomhånd: Lett skråtilt.

Poter: Sterke og faste, godt hvelvete, harde tredeputer.

Kropp:

Overlinje: Høyest over manken og faller lett mot krysset.

Manke: Godt markert.

Rygg: Stram, meget muskuløs.

Lend: Kort, bred og muskuløs. Fast overgang mellom rygg og lend.

Kryss: Bredt, ikke for kort, lett fallende mot halseansatsen.

Bryst: Bredt og dypt, Godt bredde ønskes spesielt hos hannhunder. Rekker til albuene. Godt hvelvete ribben, lange bakre ribben. Ribbene ikke flate eller tønneformete. Velutviklet forbryst meget ønskelig.

Hale: Ganske høyt ansatt, heller for høyt enn for lavt. Ganske bred ved roten, avsmalnende. Middels lang, rekker ca til haseleddet. Bæres naturlig hengende.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Rette og parallelle sett bakfra, velvinklede, kraftig benstamme.

Lår: Muskuløse, passe lange og brede. God vinkling mellom bekken og lår.

Knær: Kraftige, velvinklede.

Underlår: Passe lange og muskuløse.

Haser: Kraftige og sterke.

Mellomfot: Svakt vinklet mot underlåret.

Poter: Sterke og faste, godt hvelvete med harde tredeputer.

Bevegelser:

Jordvinnende med godt fraspark og tilsvarende steglende i fronten. Jevne og parallelle bevegelser fram og bak med god og høyreist holdning.

Hud:

Ikke for tynn, godt tilliggende på kropp og ben. Løse på hals og hode og danner løs halshud og leppefold.

Pels:

Hårlag: Kort og tett, føles litt hardt. Skal dekke hele kroppen.

Farge: Hvit med brune tegninger, med noen få store eller mange små brune flekker (fregner) i det hvite. Brunfargen kan variere, men brun til mørk brun foretrekkes.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 54 – 60 cm, ideelhøyde over 56 cm
Tisper: 50 – 56 cm, ideelhøyde over 52 cm

Vekt: Hannhunder: utvokst 30 – 35 kg
Tisper: utvokst 26 – 31 kg

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- Feil holdning
- Kjøttfarget eller flekket nesebrusk
- For kort snuteparti
- For stramme lepper
- Mangel av en eller to P1
- For lyse øyne
- Karpelend

- For kort kryss
- Halen båret for høyt over rygglinjens forlengelse
- Litt hjulbent eller kuhaset
- Dårlig behåring

Grove feil:

- For lett benstamme
- Utpreget stopp
- Snipete snuteparti
- Tangbitt
- Tannmangel utover manglende P1
- Uttalt karpelend, salrygget
- Tydelig mangelfull brystkasse, ikke markert forbryst. For flat eller tønneformet brystkasse
- Sterkt inn- eller utoverdrede albuer
- Sterkt hjulebent eller kuhaset bak
- Bløt mellomhånd, flate poter, sprikende tær
- Engstelig

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Manglende kjønnspreg
- Mangel av mer enn to P1 pluss en annen tann. Tenner som ikke sees gjelder som tannmangel
- Under- eller overbitt, andre bittfeil
- Ektropion, entropion; dobbel rekke av øyevipper
- Deformert brystkasse (f eks ved at for kort brystben gir en bratt stigende underlinje bak brystet)
- Mer enn 2 cm avvikelse fra minste- og største målet

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 7. juni 2005